ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 28ης Μαρτίου 1990 *

Στην υπόθεση C-219/88,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Bundesfinanzhof προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του παραπέμποντος δικαστηρίου μεταξύ

Malt GmbH,

προσφεύγουσα και αναιρεσείουσα

και

Hauptzollamt (Κεντρικό τελωνείο) **Düsseldorf,**

καθού και αναιρεσίβλητου

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1224/80 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 1980, περί της δασμολογητέας αξίας των εμπορευμάτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 02/008, σ. 218),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Sir Gordon Slynn, πρόεδρο τμήματος, R. Joliet και G. C. Rodríguez Iglesias, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. Tesauro
γραμματέας: B. Pastor, κύριος υπάλληλος διοικήσεως

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— η Malt GmbH, εκπροσωπούμενη από τον D. Ehle, δικηγόρο Κολωνίας,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

— Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον J. Sack, νομικό σύμβουλο,

έχοντας υπόψη την έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 28ης Ιουνίου 1989,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 12ης Οκτωβρίου 1989,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με Διάταξη της 26ης Μαΐου 1988, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 3 Αυγούστου 1988, το Bundesfinanzhof υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, τρία προδικαστικά ερωτήματα ως προς την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΟΚ) 1224/80 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 1980, περί της δασμολογητέας αξίας των εμπορευμάτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/008, σ. 218, στο εξής: κανονισμός).

2 Τα ερωτήματα αυτά ανέκυψαν στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ της εταιρίας Malt και του Hauptzollamt (Κεντρικού Τελωνείου) του Düsseldorf, κατόπιν της αποφάσεως του τελευταίου να συμπεριλάβει στη δασμολογητέα αξία μιας ποσότητας βοείου κρέατος τα έξοδα για την απόκτηση των σχετικών πιστοποιητικών γνησιότητας στη Δημοκρατία της Αργεντινής. Τα πιστοποιητικά αυτά ήταν απαραίτητα για την εισαγωγή των κρεάτων χωρίς καταβολή εισφοράς, στο πλαίσιο της κοινοτικής δασμολογικής ποσοστώσεως που ανοίχθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 217/81 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 1981 (ΕΕ L 38, σ. 1), για τα νωπά, διατηρημένα δι' απλής ψύξεως ή κατεψυγμένα βόεια κρέατα υψηλής ποιότητας, των διακρίσεων 02.01 Α ΙΙ α και 02.01 Α ΙΙ β του Κοινού Δασμολογίου.

3 Σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 263/81 της Επιτροπής, της 21ης Ιανουαρίου 1981, περί θεσπίσεως των λεπτομερειών εφαρμογής των καθεστώτων εισαγωγής που προβλέπονται από τους κανονισμούς (ΕΟΚ) 217/81 και (ΕΟΚ) 218/81 στον τομέα του βοείου κρέατος (ΕΕ L 27, σ. 52), η πλήρης αναστολή της εισφοράς κατά την εισαγωγή για τα κρέατα που αναφέρονται στον κανονισμό 217/81 εξαρτάται από την προσκόμιση πιστοποιητικού γνησιότητας. Αυτό το πιστο-

ποιητικό, υπόδειγμα του οποίου περιλαμβάνεται σε παράρτημα του κανονισμού 263/81, χορηγείται από τη χώρα εξαγωγής και βεβαιώνει ότι τα εν λόγω κρέατα ανταποκρίνονται στις προδιαγραφές του άρθρου 1 του κανονισμού αυτού.

4 Σύμφωνα με το άρθρο V, δεύτερη περίπτωση, της συμφωνίας αναφορικά με το βόειο κρέας μεταξύ της Δημοκρατίας της Αργεντινής και της Κοινότητας (ABl. 1980, L 71), οι αρχές της Αργεντινής είναι εντελώς ελεύθερες να καθορίζουν τη διαδικασία χορηγήσεως των πιστοποιητικών γνησιότητας, αρκεί να παρέχονται όλες οι εγγυήσεις ότι το εμπόρευμα έχει τις βεβαιούμενες ιδιότητες. Για τον σκοπό αυτό παραχωρείται σε κάθε σφαγείο που έχει τη σχετική έγκριση εξαγωγής μια ποσόστωση, βάσει της οποίας του παρέχεται το δικαίωμα να χορηγεί πιστοποιητικά γνησιότητας. Δεν επιτρέπεται στα σφαγεία να προβαίνουν σε άμεση μεταφορά των ποσοστώσεων ούτε των αντίστοιχων προς αυτές πιστοποιητικών. Εντούτοις, είναι δυνατή η έμμεση μεταφορά: τα σφαγεία στα οποία θα έπρεπε να γίνει η σφαγή ζώων, αλλά τα οποία δεν διαθέτουν πλέον υπόλοιπο ποσοστώσεως προωθούν προς σφαγή τα ζώα σε άλλες επιχειρήσεις, που διαθέτουν υπόλοιπο ποσοστώσεως και οι οποίες χορηγούν επομένως το πιστοποιητικό γνησιότητας.

5 Όταν τα παραδιδόμενα κρέατα συνοδεύονται από πιστοποιητικό γνησιότητας και επομένως μπορούν να εισαχθούν στην Κοινότητα χωρίς καταβολή εισφοράς, ο αγοραστής πρέπει να καταβάλει στο σφαγείο που χορήγησε το πιστοποιητικό ένα επιπλέον ποσό,πέραν της συμφωνηθείσας για τα κρέατα τιμής.

6 Η εταιρία Malt έθεσε σε ελεύθερη κυκλοφορία τον Οκτώβριο του 1981 βόειο κρέας προελεύσεως Αργεντινής. Στην τελωνειακή διασάφηση η εταιρία δήλωσε ως δασμολογητέα αξία του εμπορεύματος την τιμή που αναφερόταν στο τιμολόγιο, χωρίς να συμπεριλάβει το επιπλέον ποσό το οποίο είχε καταβάλει για τα πιστοποιητικά γνησιότητας. Εντούτοις το Hauptzollamt επέβαλε τον δασμό με βάση τόσο την τιμή αγοράς του κρέατος όσο και τα επιπλέον ποσά που είχαν καταβληθεί για τα πιστοποιητικά γνησιότητας.

7 Αφού η διοικητική ένσταση και στη συνέχεια η προσφυγή την οποία άσκησε κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του Finanzgericht απορρίφθηκαν, η εταιρία Malt άσκησε αναίρεση (Revision) ενώπιον του Bundesfinanzhof, το οποίο αποφάσισε να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

« 1) Έχει ο κανονισμός (ΕΟΚ) 1224/80 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 1980, περί της δασμολογητέας αξίας των εμπορευμάτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 02/008, σ. 218), και συγκεκριμένα το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 3, στοιχείο α, την έννοια ότι κατά την εκτίμηση της δασμολογικής αξίας βοείου κρέατος Αργεντινής το οποίο

τέθηκε σε ελεύθερη κυκλοφορία το 1981 ατελώς, στο πλαίσιο μιας κοινοτικής δασμολογικής ποσοστώσεως, πρέπει στην πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή (συναλλακτική αξία) να συνυπολογιστούν και τα ποσά που καταβλήθηκαν πέραν της τιμής του εμπορεύματος στον πωλητή για τα πιστοποιητικά γνησιότητας που ήταν αναγκαία για να ισχύσουν οι ευεργετικές διατάξεις της ρυθμίσεως περί ποσοστώσεως;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1: έχει ο προαναφερθείς κανονισμός, και συγκεκριμένα το άρθρο 3, παράγραφος 4, στοιχείο β, την έννοια ότι τα ποσά που καταβλήθηκαν για τα πιστοποιητικά πρέπει να αντιμετωπίζονται, για τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας, όπως ακριβώς οι επιβαρύνσεις που καταβάλλονται στην Κοινότητα λόγω της εισαγωγής;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 2: έχει ο προαναφερθείς κανονισμός, και συγκεκριμένα το άρθρο 3, παράγραφος 4, την έννοια ότι, εφόσον στο τιμολόγιο αναγράφεται ένα συνολικό ποσό για το εμπόρευμα και για τα πιστοποιητικά, αλλά εμφαίνεται σαφώς και το ύψος των ποσών που καταβλήθηκαν για τα πιστοποιητικά αυτά, πληρούται η προϋπόθεση ότι τα ποσά αυτά πρέπει να διακρίνονται από την πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα για τα εισαγόμενα εμπορεύματα τιμή; »

8 Στην έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση αναπτύσσονται διεξοδικώς τα πραγματικά περιστατικά της διαφοράς της κύριας δίκης, η εξέλιξη της διαδικασίας και οι γραπτές παρατηρήσεις που κατατέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου. Τα στοιχεία αυτά της δικογραφίας δεν επαναλαμβάνονται κατωτέρω παρά μόνο καθόσον απαιτείται για τη συλλογιστική του Δικαστηρίου.

Επί του πρώτου ερωτήματος

9 Πρέπει να υπενθυμιστεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1224/80:

« Η δασμολογητέα αξία των εισαγομένων εμπορευμάτων που καθορίζεται κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου είναι η συναλλακτική αξία, δηλαδή η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα για τα εμπορεύματα τιμή, όταν πωλούνται προς εξαγωγή με προορισμό το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητος, μετά από προσαρμογή που πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 8... »

10 Επιπλέον, το άρθρο 3, παράγραφος 3, στοιχείο α, πρώτη φράση, του κανονισμού 1224/80, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3193/80 του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 1980 (ΕΕ ειδ. έκδ. 02/010), ορίζει τα εξής:

« Η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή είναι η συνολική πληρωμή που έγινε ή πρόκειται να γίνει από τον αγοραστή προς τον πωλητή, ή υπέρ του πωλητού, για τα εισαγόμενα εμπορεύματα, περιλαμβάνει δε όλα τα ποσά που καταβάλλει ή πρέπει να καταβάλει ο αγοραστής σε έναν τρίτο προς εκπλήρωση υποχρεώσεως του πωλητή και των οποίων η καταβολή αποτελεί προϋπόθεση για την πώληση των εισαγομένων εμπορευμάτων. »

11 Πρέπει εξάλλου να σημειωθεί ότι το άρθρο 8 του κανονισμού 1224/80, στο οποίο παραπέμπει το προαναφερθέν άρθρο 3, παράγραφος 1, απαριθμεί περιοριστικά τα παρεπόμενα έξοδα που πρέπει να προστίθενται στην πληρωτέα ή πράγματι πληρωθείσα τιμή για τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας. Αφού τα έξοδα αγοράς των πιστοποιητικών γνησιότητας δεν αναφέρονται σ' αυτό τον κατάλογο, συνάγεται ότι τα έξοδα αυτά δεν μπορούν να λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας, παρά μόνο να θεωρηθούν ότι αποτελούν μέρος της τιμής των εμπορευμάτων.

12 Βασιζόμενο ιδίως στην απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Φεβρουαρίου 1984, Ospig κατά Hauptzollamt Bremen-Ost (7/83, Συλλογή 1984, σ. 609), η εταιρία Malt υποστηρίζει ότι το επιπλέον ποσό που καταβάλλεται για το πιστοποιητικό γνησιότητας δεν αποτελεί μέρος της πληρωτέας ή της πληρωθείσας τιμής « για τα εισαγόμενα εμπορεύματα ». Με την προαναφερθείσα απόφαση το Δικαστήριο έκρινε ότι τα πραγματοποιούμενα σε τρίτη χώρα έξοδα προς απόκτηση ποσοστώσεων εξαγωγής που έχουν ανοιχτεί για τα υφαντουργικά προϊόντα δεν αποτελούν μέρος της δασμολογητέας αξίας.

13 Εντούτοις πρέπει να υπογραμμιστεί ότι τα πιστοποιητικά γνησιότητας που απαιτούνται για την εισαγωγή βοείου κρέατος υψηλής ποιότητας έχουν μια σημαντική διαφορά σε σχέση με τις άδειες εξαγωγής για τα υφαντουργικά προϊόντα. Οι άδειες αυτές δεν αφορούν συγκεκριμένη σύμβαση πωλήσεως, αλλά ορισμένη κατηγορία εμπορευμάτων, μπορούν δε να πωλούνται ανεξάρτητα από τα εμπορεύματα, οπότε το καταβαλλόμενο αντίτιμο αποτελεί το αντάλλαγμα για την παραχώρηση του δικαιώματος εξαγωγής, είναι δε αυτοτελές και διακρίνεται από την τιμή πωλήσεως των εμπορευμάτων.

14 Αντίθετα, στο πλαίσιο του συστήματος εισαγωγής του βοείου κρέατος υψηλής ποιότητας, το πιστοποιητικό γνησιότητας και το εμπόρευμα είναι μεταξύ τους άρρηκτα

συνδεδεμένα. Σκοπός του πιστοποιητικού είναι να βεβαιώνεται ότι το εμπόρευμα πληροί τις προδιαγραφές του άρθρου 1 του κανονισμού 263/81. Δεδομένου ότι αυτές οι προδιαγραφές αφορούν την κατάσταση των προοριζόμενων για σφαγή βοοειδών, το πιστοποιητικό δεν μπορεί να χορηγηθεί χωρίς να έχει γίνει έλεγχος του ζώου από το σφαγείο το οποίο εκδίδει το πιστοποιητικό. Σε αντίθεση με όσα ισχύουν για το σύστημα ποσοστώσεων των υφαντουργικών προϊόντων, τα πιστοποιητικά γνησιότητας δεν μπορούν να αποτελούν νομίμως αντικείμενο χωριστής συναλλαγής από ό,τι τα εμπορεύματα τα οποία αφορούν. Ακόμα και στις περιπτώσεις έμμεσης μεταφοράς ποσοστώσεων μεταξύ σφαγείων, το πιστοποιητικό γνησιότητας και τα αναφερόμενα σ' αυτό στοιχεία αφορούν ένα σαφώς καθορισμένο εμπόρευμα.

15 Από αυτό συνάγεται ότι τα σχετικά με την απόκτηση των πιστοποιητικών γνησιότητας έξοδα πρέπει να θεωρούνται ότι αποτελούν μέρος της « πληρωθείσας ή πληρωτέας για τα εμπορεύματα τιμής » και επομένως της δασμολογητέας αξίας.

16 Εξάλλου η λύση αυτή συμφωνεί προς το πόρισμα υπ' αριθ. 15 της επιτροπής δασμολογητέας αξίας, που συστάθηκε με το άρθρο 17 του κανονισμού 1224/80 και στην κρίση της οποίας υπέβαλε η Επιτροπή την παρούσα υπόθεση. Βάσει του πορίσματος αυτού, « το ποσό που χρεώνεται για το πιστοποιητικό γνησιότητας (...) περιλαμβάνεται στη δασμολογητέα αξία ».

17 Επομένως στο πρώτο ερώτημα του Bundesfinanzhof πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι ο κανονισμός 1224/80 του Συμβουλίου της 28ης Μαΐου 1980, περί της δασμολογητέας αξίας των εμπορευμάτων, και συγκεκριμένα το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 3, έχει την έννοια ότι κατά την εκτίμηση της δασμολογητέας αξίας βοείου κρέατος Αργεντινής στο πλαίσιο του κανονισμού 217/81 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 1981, περί ανοίγματος κοινοτικής δασμολογικής ποσοστώσεως βοείων κρεάτων υψηλής ποιότητας, νωπών, διατηρημένων δι' απλής ψύξεως ή κατεψυγμένων, των διακρίσεων 02.01 A II α και 02.01 A II β, τα ποσά που έχουν καταβληθεί στον πωλητή, επιπλέον της τιμής του εμπορεύματος, για τα πιστοποιητικά γνησιότητας τα οποία απαιτούνται για την εφαρμογή της κανονιστικής ρυθμίσεως περί ποσοστώσεων πρέπει να θεωρούνται ως μέρος της δασμολογητέας αξίας.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

18 Το άρθρο 3, παράγραφος 4, στοιχείο β, του κανονισμού 1224/80 ορίζει ότι η δασμολογητέα αξία δεν περιλαμβάνει τους πληρωτέους εντός της Κοινότητας δασμούς ή τις άλλες φορολογικές επιβαρύνσεις λόγω της εισαγωγής ή της πωλήσεως των εμπορευ-

μάτων, υπό την προϋπόθεση ότι αυτοί οι δασμοί ή οι άλλες φορολογικές επιβαρύνσεις διακρίνονται από την πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα για τα εισαγόμενα εμπορεύματα τιμή.

19 Η εταιρία Malt ισχυρίζεται ότι τα επιπλέον ποσά που καταβάλλονται για τα πιστοποιητικά γνησιότητας αντιστοιχούν ουσιαστικά προς τις εισφορές, από την είσπραξη των οποίων παραιτήθηκε η Κοινότητα στο πλαίσιο της δασμολογικής ποσοστώσεως. Αυτά τα ποσά είναι επομένως φορολογικές επιβαρύνσεις κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 4, στοιχείο β, του κανονισμού 1224/80, έστω και αν καταβάλλονται εντός τρίτης χώρας.

20 Εντούτοις πρέπει να υπογραμμιστεί ότι το άρθρο 3, παράγραφος 4, δεν αφορά παρά μόνο « τις πληρωτέες εντός της Κοινότητας επιβαρύνσεις ». Τα έξοδα για τα πιστοποιητικά γνησιότητας καταβάλλονται στο αργεντινό σφαγείο που εκδίδει το πιστοποιητικό, δεδομένου ότι αποτελούν μέρος της πληρωτέας για τα εμπορεύματα τιμής. Κατά συνέπεια, τα έξοδα αυτά δεν μπορούν να χαρακτηριστούν « επιβαρύνσεις πληρωτέες εντός της Κοινότητας », οι οποίες εκ της φύσεώς τους επιβάλλονται από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών.

21 Επομένως, στο δεύτερο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 3, παράγραφος 4, του κανονισμού 1224/80 έχει την έννοια ότι τα ποσά που έχουν καταβληθεί για τα πιστοποιητικά γνησιότητας δεν πρέπει να θεωρούνται ως επιβαρύνσεις που καταβάλλονται εντός της Κοινότητας λόγω της εισαγωγής.

Επί του τρίτου ερωτήματος

22 Λαμβανομένης υπόψη της απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, παρέλκει η εξέταση του τρίτου ερωτήματος

Επί των δικαστικών εξόδων

23 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που κατέθεσε παρατηρήσεις στο Δικαστήριο δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε το Bundesfinanzhof, αποφαίνεται:

1) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 1224/80 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 1980, περί της δασμολογητέας αξίας των εμπορευμάτων, και συγκεκριμένα το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 3, έχει την έννοια ότι κατά την εκτίμηση της δασμολογητέας αξίας βοείου κρέατος Αργεντινής που εισάγεται στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΟΚ) 217/81 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 1981, περί ανοίγματος κοινοτικής δασμολογικής ποσοστώσεως βοείων κρεάτων υψηλής ποιότητας, νωπών, διατηρημένων δι' απλής ψύξεως ή κατεψυγμένων, των διακρίσεων 02.01 Α ΙΙ α και 02.01 Α ΙΙ β, τα ποσά που έχουν καταβληθεί στον πωλητή, επιπλέον της τιμής του εμπορεύματος, για τα πιστοποιητικά γνησιότητας τα οποία απαιτούνται για την εφαρμογή της κανονιστικής ρυθμίσεως περί ποσοστώσεων πρέπει να θεωρούνται ως μέρος της δασμολογητέας αξίας.

2) Το άρθρο 3, παράγραφος 4, του κανονισμού 1224/80 έχει την έννοια ότι τα ποσά που έχουν καταβληθεί για τα πιστοποιητικά γνησιότητας δεν πρέπει να θεωρούνται ως επιβαρύνσεις που καταβάλλονται εντός της Κοινότητας λόγω της εισαγωγής.

Slynn Joliet Rodríguez Iglesias

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 28 Μαρτίου 1990.

Ο γραμματέας

J.-G. Giraud

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος

Gordon Slynn